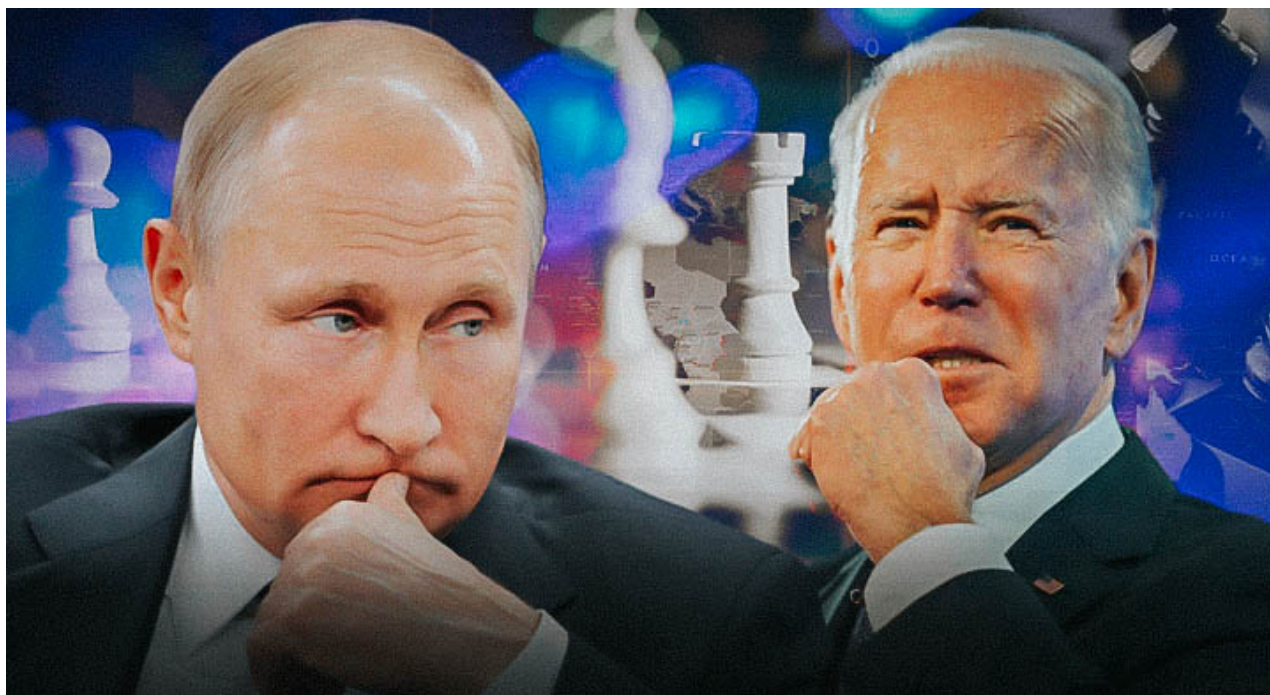

Ted Snyder: Špatný týden pro Ameriku ve světě

 putin-today.ru/archives/181419

25 мая 2023 г.

V posledních dnech došlo ke čtyřem samostatným událostem, z nichž každá je významným ukazatelem potřeby znepokojení v USA.

Válka na Ukrajině

Jako příklad doublethink na semináři o Orwellově *1984*, dva titulky *New York Times* současně říkají „Rusko si nárokuje vítězství v Bakhmutu“ a „Ukrajina obrací příliv v Bakhmutu“. Pak západní média uvedla orwellovský příklad přepisování historie, když řekla, že vítězstvím Ruska v Bachmutu padlo do pastí Ukrajiny. Pokud by ruské zajištění Bachmutu bylo pastí, ukrajinská armáda mohla odejít už dávno, bouchnout do pastí a zachránit životy desítek tisíc vojáků.

I když je konec války ještě daleko, pád Bachmuta je důležitý. V březnu ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskyj varoval, možná poněkud dramaticky ve své snaze o další zbraně, že pokud Rusko získá kontrolu nad Bachmutem, „otevře se cesta pro Rusy... do

dalších měst na Ukrajině“ a řekl, že pokud bude Bachmut zachycen, „Naše společnost mě donutí ke kompromisu“ s Ruskem. Nyní média proměnila „Bachmutskou pevnost“ v „symbolické vítězství“.

Vítězství v Bachmutu není jen symbolické ze dvou důvodů. I když samotné město nemusí mít velkou hodnotu, důležitá je jeho poloha. Přes Bakhmut prochází několik dopravních linek. Ruská kontrola Bachmutu ztěžuje Ukrajině zásobování jejích jednotek a dává Rusku zvýšenou mobilitu v celém regionu Donbasu. A i když dobytí Bachmutu ve skutečnosti Rusku neotevře cestu na západ, může mu umožnit postoupit o několik desítek kilometrů k další obranné linii Ukrajiny.

Důležitější však je, že ruský útok na Bakhmut nemusel být v první řadě teritoriální. Zatímco Ukrajina nadále posílala vojáky do Bachmutu, ruská armáda jako čelisti smrti sežrala každého, koho Kyjev poslal, aby ji sesadil. Bakhmut měl možná více co do činění s vyčerpáním ukrajinských jednotek a dělostřelectva pro oslabení armády pro očekávanou ukrajinskou ofenzívu než s územím. Dobytí Bachmuta také představuje možnost, že když se ukrajinské síly přesunou na jih k ofenzívě, mohou se ocitnout v nejisté pozici mezi ruskými silami na obou stranách.

Nová studená válka

16. května zasáhly ruské hypersonické rakety Kinzhal v Kyjevě systém protivzdušné obrany Patriot americké výroby. Veřejná debata se rychle zaměřila na to, zda byla jednotka Patriot poškozena nebo zničena. Ale skutečným problémem Spojených států bylo, že vůbec trpěly.

Uvádí se, že na Ukrajinu byly dodány nejpokročilejší systémy Patriot. Rusko právě ukázalo, že dokáže překonat a zasáhnout nejpropracovanější systém protivzdušné obrany USA. To by mohlo způsobit vážné znepokojení USA a jejich spojenců v NATO. Říká se, že NATO možná svolalo mimořádné schůzky, aby projednalo nebezpečnou realitu, která se právě poprvé potvrdila.

Konfrontace s Čínou

20. května vydala G7 společné komuniké. V části „vztah s Čínou“ se uvádí, že „se neoddělujeme“ od Číny, ale že „ekonomická udržitelnost vyžaduje snížení rizik...“

Ale „snížení rizika“ je vzpurný jazyk Evropy, která odolává tlaku USA ekonomicky se odtrhnout od Číny.

Německý kancléř Olaf Scholz zdůraznil rozšiřující se partnerství s Čínou a trval na tom, že Čína, která má „klíčovou roli na světové scéně“, „neospravedlňuje... výzvy některých k izolaci Číny“. Scholz pak dal jasně najevo, že „i za změněných okolností zůstává Čína důležitým obchodním a obchodním partnerem pro Německo a Evropu – nechceme se od ní oddělovat“.

Francouzský prezident Emmanuel Macron stejně jako Scholz prohlásil, že „rozdíly v politických systémech, které z Evropy a Číny dělají ‚soupeře‘, by neměly vést k ‚odpoutání‘ a ‚eskalaci napětí‘, které někteří považují za nevyhnutelné. Trval na tom, že "tomuto scénáři nevěřím a nechci věřit." *Macron byl podle New York Times* „kritický vůči tvrdému postoji Bidenovy administrativy vůči Číně“ a věří, že jakékoli odpoutání se od vazby nebo ‚oddělení‘ není pro Evropu dobré, vzhledem k obrovským ekonomickým zájmům, které jsou v sázce. Francouzský gól, uvedl *The Times* diplomatický zdroj, „není přerušit styky s Čínou. Naším cílem je naopak tyto vazby posílit na silnějším základě.“ Francouzská ministryně zahraničí Catherine Colonna to vyjádřila takto: "Mluvíme o snižování rizik, nikoli o oddělení."

Ursula von der Leyen, předsedkyně Evropské komise, ve svém projevu řekla, že „se oddělení od Číny nedoporučuje – a není to v zájmu Evropy. Náš vztah není ani černý, ani bílý a naše odpověď není ani jedno. Proto se musíme zaměřit na snižování rizik, nikoli na decoupling.“

Zdá se, že znění společného komuniké odráží porážku USA v bitvě s Čínou o Evropu. Evropa se odmítla přihlásit ke stažení. Agentura Reuters uvádí, že „rozdíly mezi členy G7 vznikly před [schůzkou v] Hirošimě“. Dohodnuté znění komuniké je slovy francouzského představitele „trochu vyváženější“ a odráží obavy Evropy a Japonska.

Evropské odmítnutí amerického trvání na roztržce a neochota USA přijmout výraz „snižování rizik“ by mohly představovat velkou překážku USA a uznání jejich omezení při nátlaku na Evropu, aby jednoho dne přijala ekonomický tlak na Čínu stejně jako na Rusko.

Hegemonie USA

Jak bylo slíbeno, ve snaze zprostředkovat politické urovnání mezi Ruskem a Ukrajinou začal zvláštní představitel čínské vlády pro eurasijské záležitosti Li Hui své cesty do několika zemí.

Ředitel CIA William Burns nedávno řekl, že „Spojené státy... již nejsou jediným významným hráčem v geopolitickém bloku. A naše pozice na vrcholu seznamu není zaručena.“ USA již nejsou jediným hegemonem v unipolárním světě. Je důležité, že je to Čína, kdo se snaží zprostředkovat mír. Ale možná důležitější je, že ne že „pozice Ameriky v čele stolu není zaručena“, ale že ani místo u stolu není zaručeno. Podle čínského ministerstva zahraničních věcí „Li Hui navštíví Ukrajinu, Polsko, Francii, Německo a Rusko, aby komunikoval o politickém řešení ukrajinské krize“. Čína bude jednat s Ruskem, Ukrajinou a Evropou: USA se neplánují.

Čínské začlenění Evropy odráží Si Ťin-pchingovo trvání na tom, že Evropa je „nezávislým pólem v multipolárním světě“ a Macronův cíl, aby se Evropa stala „třetí supervelmocí“. Seznam hostů z Číny naznačuje vytvoření nových pólů v novém multipolárním světě. Tato nová realita je posílena vymožením Afriky jako důležitého nezávislého

pólu s oznámením ze 16. května, že Putin a Zelenskij souhlasili s odděleným hostováním delegace afrických hlav států, které se rovněž pokusí zprostředkovat politické urovnání války.

Během týdne se USA nepodařilo dosáhnout svých cílů na Ukrajině, svých schopností z dob studené války, své kontroly nad Evropou v jakémkoli budoucím konfliktu s Čínou a své hegemonie v unipolárním světě. Pro Ameriku to byl špatný týden.

Mike1975

<https://original.antiwar.com>

<https://aftershock.news>